

Veden merkitys

Opinnäytetyö
Tampereen Ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma
Eve Heino
2015

Tiivistelmä / Abstract

Veden merkitys

Veden käyttö kuvataiteessa on erittäin moninaista riippumatta taiteilijan käyttämästä tekniikasta. Valokuva ja videotaiteessa vettä käytetään materiaalina sekä mielikuvana. Vesi liitetään puhdistautumiseen, luomiseen sekä liikkeeseen; elämäntilanteeseen ja unenomaisuuteen. Valokuvaajat käyttävät hyödykseen näitä mielikuvia luodessaan taianomaisia kuvia taidekontekstiin tai muotilehtien sivuille.

Meaning of water

There's many ways artists can use water in their work regardless of their medium. Photography and video art uses water as a material as well as a conception. Water is usually associated with purification, creation of something new and movement of life and dreams. Photographers and video artists use these associations to create dreamlike images for art works or even for fashion magazines.

Avainsanat: Vesi, valokuvaus, kuvataide, mediataide, videotaide, mytologia

Keywords: Water, photography, fine art, media art, video work, mythology

”Veden heijastuksen erityisyys on kyky joka hetki muuttua, himmetä tai kadottaa veden toistama kuva. Tyyntä pintaa katsellessa koemme yhtäläillä veden syvyyden kuin sen muuntuvuuden, ja jossain tilanteissa meille tulee varmemmaksi veden aineellisuus, sen kaiken yhdistävä ja sulattava olemus.” (Bachelard, 1983)

Sisältö	Sivut
Johdanto	5
Veden mytologiaa	6
Veden käyttö taiteessa	7
Susanna Majuri	8-10
Bill Viola	11-13
Tim Tadder	14-15
Aaron Wong	16-17
Opinnäytetyö: Hukkuminen	18
Kameran luoma todellisuus	19
Johtopäätös	20
Lähteet	21-22
Aineisto	23

Johdanto

Jotkut väittävät, että taide on elinehto ja hyvän elämän edellytys. Todellisuudessa vesi on elämän perusehto. Kulkevatko nämä kaksi käsikädessä?

Vesiaiheet ovat olleet käytettyjä taiteessa aina. Antiikin Roomassa suihkulähteillä oli iso merkitys kuvanveistossa ja aallokoilla maalaustaiteessa. Vesielementit ovat hyvin näkyvillä myös puutarhoissa Euroopassa että Aasiassa. Veden koetaan rauhoittavan mieltä ja tuovan tasapainoa arkkitehtuuriin ja ihmisten mieliin. Taidekenttä on laajentunut maalauksesta ja kuvanveistosta media-, installatio- ja performanssitaiteeseen, mutta veden käyttö on säilynyt yhtä tärkeänä kuin ennenkin.

Tässä tutkielmassa pohdin veden erilaisia käyttötapoja ja merkityksiä nykykuvastossa; valokuvissa ja videoteoksissa. Käytän materiaalina omaa opinnäytetyötäni sekä tunnettujen taiteilijoiden sekä valokuvaajien töitä ja tekstejä.

Veden mytologiaa

Vettä ja veden tärkeyttä, pyhyyttä sekä sen tuhoavuutta kuvataan eri tahoilla samankaltaisin keinoin. Vesi on puhdistava elementti sekä konkreettisesti että symbolisesti, se koetaan rajana tämän ja tuonpuoleisen maailman välillä (Newton, 2003). Uskontojärjestelmien rakenteet muistuttavat toisiaan, sillä kaikki uskonnot tulkitsevat samaa todellisuutta. Veteen liittyvässä mytologiassa ollaankin ihmiskunnan yhteisen ajattelun lähteillä. (Emoto, 2001)

Monissa uskonnoissa sekä maailmankäsityksissä asuttamamme maailma on peräisin alkumerestä, kuten esimerkiksi Kalevalassa (Heikkilä, 1999). Alkumeren vertauskuvallisuus perustui meren herättämiin yhtenäisyyden sekä rajattomuuden mielikuviin. Vesi sopii hyvin elämän alkutilan metaforaksi, sillä se on olomuodoltaan oudosti abstraktin ja aineellisen välissä. Vesi luopuu ulkomuodostaan ja mukautuu kaikkiin olosuhteisiin ja asetelmiin ja veden virtaava liike kuvaa kaikkialla vallitsevan elämän virtaavaa luonnetta. (Ryrie, 1998, Emoto, 2001)

Kalevalan lisäksi Taolaisuudessa sekä Hindulaisuudessa vedellä on suuri merkitys. Taolaisuudessa luomakunnan äiti, Tao, kuvataan vedenkaltaisena ja Hindulaisuudessa maailmaa luo jumalatar Vishnun uni, jota hän näkee nukkuessaan äärettömän meren pohjassa. Myös Euroopassa palvottiin äitijumalatarta, elämän lähdeä sekä kaiken synnyttäjää. Monissa eurooppalaisissa kielissä sanat äiti, aine ja meri ovat samaa juurta, esim. latinassa mater, materia ja mare. (Heikkilä, 1999, Laotse, 1986)

Useissa myyteissä ja taruissa vedenalaiset maailmat on kuvattu peilikuvan kaltaisiksi, ja uskomusten vesiä kansoittivat ihmisten kaltaiset olennot. Monenlaiset muodonmuutokset ja välimuotoiset olennot, kuten merenneidot sekä veden ja kalojen haltijat, olivat keskeisellä sijalla vesimytologioissa (Newton, 2003). Myyteissä veden raja on ehdoton, mutta liikkuva. Rajan ylitys merkitsi lopullisesti ensimmäisen elämän menetystä. Tähän pohjautuu myös kristillinen siirtymäriitti, kaste, joka alun perin merkitsi rituaalista kuolemaa ja uudelleen syntymää. (Emoto, 2003)

Veden käyttö kuvataiteessa

Romantiikan ajalta lähtien luonnontieteellinen tutkimus vaikutti kuvataiteissa voimakkaasti. Valistuksen myötä heräsi tietoisuus maailman virtaavasta ja muuttuvasta olemuksesta, ja vesiputoukset, meren aallot ja kuohuvat kosket toimivat metaforina maailman ja ihmisen olemukselle. Vesi maisemassa on paitsi meri- tai järvinäkymiä, myös jokia, puroja, ojia, sumua, usvaa, pilviä, sadetta, lunta. Vesi on vaikea kuvattava, eikä sitä koskaan ole kuvattu pelkkänä vetenä. Meren vastaelementti on taivas ja niiden yhteisvaikutus määrää kokonaisuuden valon ja värin. Vastakohtina ne välittävät onnen ja surun merkitykset. (Klinge, 2000)

Suomalaisessa maalaustaiteessa vesi on ollut keskeinen elementti. Suomalaiseen maalaustaiteen kultakauteen liittyy voimakas luonnon ihannoiti sekä luonnon ja ihmisen suhteen korostuminen. Järviamme voisikin pitää suomalaisen sielun peilinä. Tämän ajan kuvataiteilijoista voisi mainita esimerkiksi Albert Edelfeldtin, Akseli Gallèn-Kallelan ja Ellen Thesleffin. (Valkonen, 2007)

Myös japanilaisessa taiteessa luonto on ollut keskeinen tunnekokemusten metaforana. Perinteisissä puupiirroksissa, kuten runoudessa ja kirjallisuudessaakin, toistuivat samat aiheet, muun muassa Japanin ehkä tunnetuin taiteilija Katsushika Hokusai on tunnettu myrsky piirroksistaan.

Veden eri olomuodot: usva, huurre, vesipisarat ja jääkiteet kuvastivat elämän katoavuutta ja ohimenevyyttä. Japanin traditioissa korostettiin elämän hetkellisyyttä ja puhtauden merkitystä. Puhdistautuminen vedessä, kylpemällä tai vesiputouksessa on edelleenkin tärkeä rituaali. (Fahr-Becker, 2006)

Veden käyttö on laajentunut näistä perinteisistä maailmaa kuvaavista maisemateoksista. Nykyaikaisessa taiteessa vesi voi elementtinä olla osana veistoksia, installaatioita ja performansseja, rituaaleja tai lavastuksia. Erityyppisissä töissä on käytetty konkreettisten vesimassojen valokuvavedoksia tai videonauhoituksia. Nauhoitukset jokien virtauksista, laineiden liplatuksesta ja purojen solinasta pohjustavat akustisia veistoksia ja muodostelmia. Virtaavan veden jäljet kalliolla tai muissa pinnoissa voivat olla kollaasi- ja sekatekniikkatöiden perusta. Myös pinnan alla olevaa estetiikkaa on tuotu pintaan, kuvina, videoina ja materiaaleina. (Honour, Fleming, 1992)

Nykyaikana vettä näkee usein valokuvissa sekä video-teoksissa. Seuraavaksi esittelen neljä veden käsittelyssä merkittävää henkilöä sekä oman opinnäytetyöni lähtökohdan. Pyrin havainnollistamaan esimerkein sekä kuvin miten vettä käytetään nykykuviin sekä sitä, miten vettä voidaan tulkita.

Susanna Majuri

Susanna Majuri

Susanna Majuri on tunnettu kuvistaan, joissa uima-altaaseen luodaan maisema, jossa hänen mallinsa uivat. Valokuvien maisemien taustoissa on käytetty muun muassa venäläisen museon seinämä sekä kirpputorilta löydetty suklaarasian kansi, jossa on lentoon pyrähtänyt sorsaparvi. Majuri teettää kuvista jopa kuusi metriä leveitä vahakankaita, jotka upotetaan veteen. Mallit sukeltavat kankaan päällä. Majuri luo maisemia hyvin samalla tavalla kuin taidemaalarit. Matti Klinge määrittelee maisemateokset merkityksellisiksi ja tiedostetuiksi sieluntiloiksi. Taiteilijat valitsevat ja korostavat näkemäänsä niin, että heidän teoksensa välittävät katsojalle juuri jotakin sellaista mitä voimme sanoa sieluntilaksi. (Klinge, 2000)

Susanna Majuri kuvailee valokuviaan erilaisten tunteiden paikkoina. Hän haluaa luoda tunteista tarinoita samalla tavalla kuin kirjallisuudessa. Majuri käyttää malleinaan tuntemattomia ihmisiä, joita hän kohtaa eri kaupungeissa, pääasia on, että kyseiset ihmiset herättävät Majurissa jotakin halua tai toivetta. Valokuvat ovat Majurille erittäin henkilökohtaisia, ne kertovat hänen tunteistaan sekä unelmistaan, joita hän piilottaa kuviin. Hän sanoo, että tunteet voi paljastaa, mutta silti pitää ne piilossa; teoksissaan hän jakaa mysterejä ja salaisuuksia, mutta vain niille, jotka ne löytävät. Valokuvien kuvaamat paikat on tunnistettavissa jokaisen mielikuvituksessa ja

Majuri haluaa viedä ihmiset takaisin heidän uniinsa.

Vedestä on viime vuosina tullut entistäkin keskeisempi elementti Susanna Majurin kuvissa. Majuri käyttää kuvisaan vettä, koska kokee sen maalavan maisemaa hänen kanssaan. Vesi sulauttaa ihmiset ja maiseman toisiinsa. "Se on sekä symboli, että suojaava ja paljastava tila, jossa muun muassa tyttöjen välinen sisaruus, ystävyys ja eroottinen rakkaus ovat mahdollisia." (Rastenberger, 2010).

Koen, että Majuri käyttää vettä ja unia peilinä sieluun sekä mielikuvitukseen. Kuvista voi löytää tunteita ja unelmia vain, jos pystyy samaistumaan niihin. Jokainen näkee valokuvissa eri unelmia sekä unia. Emoto kirjoittaa veden heijastavan sielua, jos sanot vedelle "Kiitos", se heijastuu kiitollisuutena takaisin muodostamalla kauniita kiteitä (Emoto, 2003). Se, että kokeeko Majurin teokset toiveikkaina vai haikeina tai surullisina vai onnellisina, on katsojasta ja hänen omista kokemuksistaan kiinni. Majurin valokuvien tulkinnassa on hyvä ottaa myös huomioon se miten vettä voi tulkita unissa. Vesi voi symboloida sekä hyviä että negatiivisia asioita. Se voi välittää kuvan rauhasta ja tyyneydestä (tyyni järvi), se voi kutsua taisteluun (vastavirtaan uiminen) tai se voi pelastaa (vesi erämaassa) (Althaus, 2010).

Susanna Majuri

Bill Viola

Bill Viola on merkittävä nimi nykytaiteen kentällä. Häntä pidetään erityisesti taiteilijana, joka nosti videotaiteen ja teknologian nykytaiteen piiriin ja työskentelee vieläkin vahvistaakseen videotaiteen asemaa. Hän on luonut videotaiteita, arkkitehtuurisia videoinstallaatioita, ääni installaatioita, elektronisen musiikin esityksiä, yksilöllisiä videoteoksia sekä televisio lähetyksiä.

Violan teokset keskittyvät universaaleihin ihmisten kokemuksiin kuten syntyyn, kuolemaan ja tietoisuuteen. Hänen teoksillaan on juuret niin itämaisessä että länsimaisessa taiteessa sekä henkisissä traditioissa ja uskonnoissa. Käyttäen subjektiivisia ajatuksia sekä kokemuksia ja kollektiivista muistia, Violan videot kommunikoivat laajalle yleisölle, jossa yksittäiset henkilöt voivat kuitenkin kokea teokset omalla tavallaan.

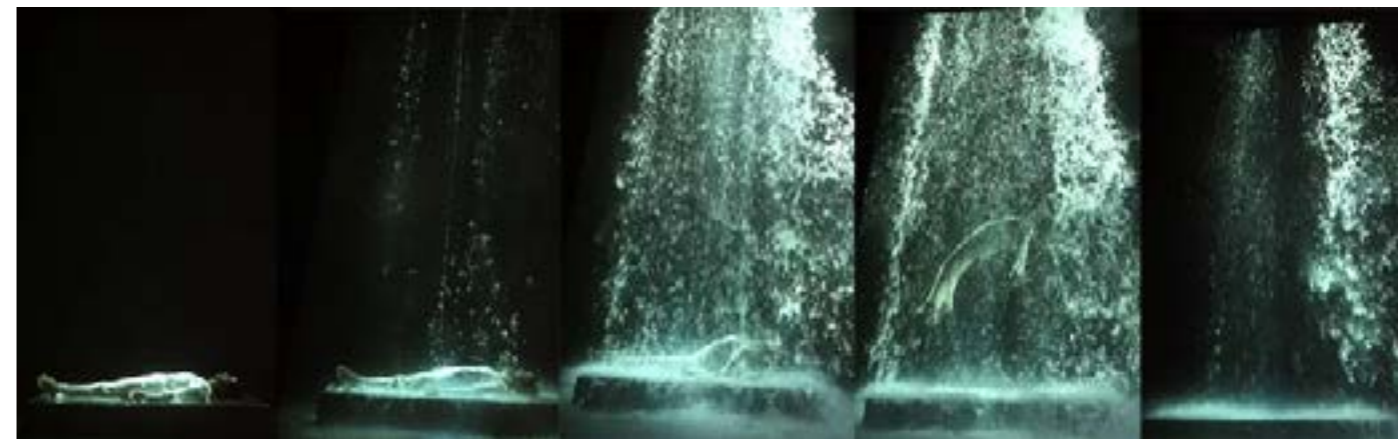
Veden symboliikkaan liittyy läheisesti uudelleesyntyminen, luominen ja puhdistuminen, mutta samalla myös tuhoaminen. (Ryrie, 1998). Näin ollen vesi on täydellinen elementti Violan teoksiin. Tristan's Ascension teokseen liittyy myös vahvasti veden virtaus ja kulkeminen eteenpäin.

Otan esimerkiksi kaksi Violan videoteosta, joissa vesi on tärkeässä osassa: The Crossing (1996) sekä The Tristan Project (2004).

The Crossing teoksessa ihmishahmo esiintyy kaksipuolisella ruudulla johon heijastetaan samanaikaisesti tulta sekä vettä. Toisella puolella mies lähestyy katsojaa ja lopulta pysähtyy ja seisoo paikoillaan. Hänen jalkoihinsa ilmestyy pieni liekki joka nopeasti kasvaa ja leviää ja lopulta polttaa koko ruumiin. Samaan aikaan toisella puolella ruutua mies lähestyy, pysähtyy ja hänen päälleen alkaa pudota vettä. Lopulta mies katoaa kokonaan virtaavan veden alle. Videon jää jäljelle pieni liekki sekä putoavia vesipisaroita.

The Tristan Project on projekti, joka toteutettiin teatteriohjaaja Peter Sellarsin pyynnöstä. Teos esitettäisiin lavan taustalla Wagnerin Tristan und Isolde oopperan aikana. Viola käytti videossa tuotemerkikseen muodostunutta hidastettua liikettä. Videot kertovat oopperan henkilöhahmojen tarinan metaforisesti, Tristan und Isolde on traaginen rakkaustarina parista, jotka kokevat voivansa olla yhdessä vain kuolemassa. Ensimmäinen osa Violan teosta kuvaa rituaalista puhdistautumista; hahmot riisuuntuvat ja peseytyvät ennen kuin syöksyvät veteen. (Ashley, 2005)

Tristan's Ascension osassa mies hahmo makaa liikkumattomana selällään tasolla. Videon edetessä kuvaan ilmestyy vesipisaroita, mutta putoamisen sijasta ne nousevat ylös päin. Vesi lisääntyy ylös päin kohoavaksi putoukseksi, jonka voimasta myös mies nousee ilmaan ja lopulta katoaa. Violan mukaan video kuvaa ylösnousemusta, Tristan herää henkiin ja nousee taivaaseen jättäen jälkeensä vain tyhjän huoneen (Viola, 2014).

Violan teoksissa vesi on vahvasti puhdistava ja uudistava elementti, kun taas tuli on tuhoava. Hänen teoksissaan on tärkeänä teemana dualismi sekä vastakohtat; elämä sekä kuolema, pimeys sekä valo, rauhallinen sekä rauhaton sekä hiljainen ja kovaääninen. Tämän vuoksi hänen teoksissaan esiintyy toistuvasti myös vastakohtiksi koetut elementit vesi sekä tuli. Violan ideana on, ettei katsoja voi ymmärtää näkemäänsä jollei tiedä sen vastakohtaa. Vedestä puhuttaessa vastakohtat tulevat helposti esille. Merimaalauksista hyvin suuri osa kuvaa tyyntä ja onnellisuutta tai myrskyä, vaaraa ja tuhoa. Usein ne esitettiin rinnakkain kuvaamassa elämän kahta puolta, harmoniaa ja disharmoniaa. (Klinge, 2000)

Tim Tadder

Tim Tadder työskenteli valokuva journalismin parissa eri puolilla Amerikkaa ennen kuin kiinnostui mainoskuvasta sekä lehtikuvaajan ammatista. Hän on kuvannut muotokuvia vaikutusvaltaisista henkilöistä kuten George W Bushista sekä Bill Gatesistä sekä julkisuuden henkilöistä kuten Kid Rockista ja Ice Cubesta. Henkilökuvien lisäksi hän on työskennellyt muun muassa Adidaksen, Coca Colan sekä Mercedes Benzin kampanjoissa.

Valokuvasarjassa Water Wigs Tadder kuvasi kaljuja miehiä, joilla oli vedestä muotoutuva peruukki. Kuvat on toteutettu heittämällä vesi-ilmapalloja miesten päitä vasten ja vangitsemalla kameralla se hetki kun vesi roiskuu pään ympärillä. Vesiperuukit näyttävät kuin yhtä eläväisiltä kuin oikeat hiukset kovassa tuulessa. Tadder sanoo kyllästyneensä toistamaan kuvissaan aina samaa ja halunneensa löytää ennennäkemättömän visuaalisen konseptin kuvilleen. Tadder on aiemmin käyttänyt vettä kuvasarjassa nimeltä Fish Heads, jossa hän kuvasi ihmisten kasvoja kun he upottivat päänsä vesimaljaan. Water Wigs oli luonnollinen kehityskulku veden käyttöön. (Schiller, 2012)

Tadderin valokuvissa vesi on esteettinen elementti, eikä Tadder annakaan muita perusteluja veden käyttöön. Water Wig sarjassa vesi taittaa kauniisti valoa ja tuo liikettä studiossa otettuihin muotokuvaan.

Vaikka Tadderin valokuvissa vesi onkin pääasiallisesti ulkonäkönsä vuoksi valittu elementti, sitä voi tulkita laajemminkin. Kirjassaan Veden salainen elämä Emoto Masaru kirjoittaa veden muuttavan ulkonäköään halutessaan. Vesi on itsessään väliaikainen maailma, johon voimme kurkistaa Tadderin pysäyttäessä veden liikkeen kameralla.

Tadder ei pysty kuvassa hallitsemaan vettä vesi-ilmapallon räjähdettyä kaljuja päitä vasten. Vesi luo siis vapaasti oman mielikuvituksellisen muotonsa. Tämä sopii yhteen aiemmin mainitsemani veteen liitetyn luomisen ja alkutilan mytologian kanssa. Halutessaan vesiperuukkeja voi tulkita niin, että vesi luo mahdollisesti haluttomasti kaljuuntuneille miehille uudet hiukset. Kaljuuntumisen voidaan tulkita olevan osa elämän virtaamista, mikä ei ole pysyvää. Vesi on virtaukselle luonteva symboli, se kuljettaa mukanaan elämälle välttämättömän ravinnon ja vie mukanaan epäpuhtauksia. (Emoto, 2003)

Tim Tadder

Aaron Wong

Aaron Wong tuli tunnetuksi lehtikuvaajana, joka keskittyi muotiin sekä asustemainoksiin. Nykyään hän on tunnettu ja arvostettu vedenalaisen maailman kuvaajana, hän järjestää yksityisnäyttelyitä vedenalaisista kuvistaan sekä kuvaa eri sukelluslehtiin. WATER.COLORS projektissa hän yhdisti muotikuvauksen ja vedenalaisen kuvauksen ja toi mallit sekä vaatteet veden alle.

Kirjassaan Water Colors hän kuvailee kuinka tuntui luontevalta tuoda muotikuvauksen kiiltokuvamaisuus sekä mallit satumaiseen veden alaiseen ympäristöön. Hänen mielestään siinä, miten kangas ja mallit liikkuvat veden alla, on jotain niin kiehtovaa, ettei sen kuvaamiseen kyllästy. Vedenalainen painottomuus luo kuvaajalle mahdollisuuden rajattomaan luovuuteen. (Wong, 2011).

Aaron Wong joutuu WATER.COLORS projektissaan huomioimaan mallejaan paljon enemmän kuin muut kuvaajat joita käytän esimerkkeinä. Susanna Majurin teoksissa mallit vain uivat vapaasti tai ohjatusti altaassa, mutta Wongin muotikuvissa mallin pitää hallita vartalonsa veden alla. Mallit pitää totuttaa veteen, jossa he poseeraavat painojen kanssa. Kuvauksissa on mukana myös turvallisuus henkilökuntaa sekä muita sukeltajia. (Wong, 2014)

Aaron Wong

Tim Tadderin tavoin vedellä on esteettinen merkitys Wongin kuvissa, mutta Wongin intohimo vedenalaiseen kuvaukseen tulee hänen omasta sukellustaustastaan. Hän on yhdistänyt kaksi intohimoaan ja luonut uuden kuvaustavan. Veden mytologia on läsnä Aaron Wongin kuvissa satumaisina hahmoina sekä ympäristöinä; mallit muuttuvat merenneidoiksi ja altaat vedenalaisiksi palatseiksi.

Mytologiassa merenneidot ja seireenit on mielletty kauniiksi, mutta petollisiksi naishahmoiksi, jotka houkuttelevat miehiä mereen (Witcombe, 1999). Valokuvamallit ovat aikamme kauneusihanteita ja valokuvaus yleisin tapa tuottaa muotokuvia. Aaron Wongin kuvat ovat tavallaan historian maalausten kylpevien naiskuvien uusi ulottuvuus (esimerkiksi Akseli Gallen-Kallelan Aino taru ja Gustave Dorén Okeanidit).

Gustave Doré

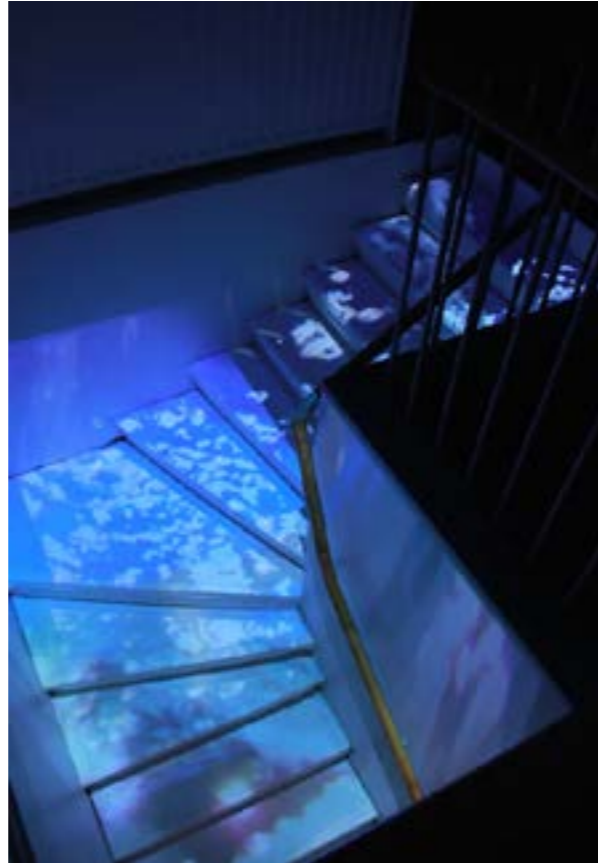

Aaron Wong

Opinnäytetyöni: Hukkuminen

Käsittelen omassa opinnäytetyö teoksessani Hukkuminen nimen mukaisesti hukkumista. Hukkuminen on keuhkojen nesteellä täyttymisen aiheuttama tukehtuminen. Hukkuessa kudosten hapensaannin estyessä toimintakyky laskee ja ihminen menettää tajunnan. Tajunnan menettämisen jälkeen hapensaanti vähenee, kunnes elintoiminnot loppuvat ja ihminen kuolee. Hukkumisen sanotaan olevan kaunis tapa kuolla, siinä mielessä, että veden alla näkee valoja ja värejä. Symbolisesti sekä esteettisesti pidän vedessä sen abstraktiudesta.

Itselleni hukkuminen ei välttämättä sisällä vettä, eikä edes tukehtumista, vaan vain tunteen, että jokin asia on ylitseppäsemätön. Hukkuminen unessa viittaa usein ylikuormittumiseen (Althaus, 2010). Joko negatiivisesti tai positiivisesti. Teoksessani käytin videomateriaalia veden alta sekä kaupungin valoista. Kaupungin valot merkitsevät itselleni hukkumista ihmispaljouteen ja samalla itsensä kadottamista. Valot voivat näyttää tähdiltä ja saada ihmisen tajuamaan kuinka pieni ja merkityksetön hän on. Itse en koe tätä negatiivisena vaan helpottavana ja mittasuhteita luovana. Ihmisen pitäisi sopeutua ja mukautua ympäristöönsä kuten vesikin.

Eve Heino

Kameran luoma todellisuus

Kuvan tulkinnessa on tärkeää ymmärtää että, kuva on jotakin muutakuin mitä se esittää. Eikä kuva ole pelkkä kuvajainen vaan sisältää tiedollisia tavoitteita tai päämääriä. (Grebe, 2012)

Valokuvaa on yleisesti ottaen pidetty luotettavana todellisuuden kuvaajana. On esitetty, että mikäli tekstin ja kuvan välillä on ristiriitaa, niin vastaanottaja on taipuvainen luottamaan kuvaan. Yleistyneet ja helpotuneet kuvien digitaaliset käsittely- ja manipulointimahdollisuudet ovat kuitenkin vähentäneet kuvan luotettavuutta huomattavasti. Todellisuuden vääristeleminen ja tilanteiden lavastaminen eivät ole vieraita asioita kenellekkään nykyajan kuvakulttuurissa. (Tuomisto, Uusikylä, 1995)

Modernismin aikana valokuvaajat pyrkivät pääsemään taiteen piiriin ajatuksenaan, että mitä vähemmän kuva muistuttaa todellisuutta, sitä varmemmin se on taidetta. Clement Greenbergin mukaan sen sijaan tärkeintä on välineen ominpien ominaisuuksien kunnioittaminen, kameralle ja valokuvalle tämä ominaisuus on tarinan kerronta. Taiteesta käydäkseen valokuvan olisi siis pitänyt keskittyä tarinoiden kerrontaan (Saraste, 2010). Martti Lintunen kirjoittaa kirjassaan Baabelin kuvat, että valokuva

on todellisuuden jäljenne, vaikkakaan ei todellisuuden kaltainen (Lintunen, 2007). Valokuvat kertovat tarinoita, joita ei voi sanoin kertoa jostakin hetkellisestä todellisuudesta. On kuitenkin tärkeää muistaa, että todellisuus on 360 astetta ja jatkuva aikaa. Valokuva on valokuvaajan valintojen tulos. Tämän toteaa myös Riitta Räsänen Kansannaiset kuvissa kirjoituksessaan. Hän toteaa valokuvaajan olevan kuvan ottotilanteessa ratkaiseva, hän rajaa kohteen, tuokion ja tunnelman todellisuudesta. Valokuva on viipale jostakin kohteesta sellaisena kuin se on joskus ollut (Räsänen, 1995).

Vedenalainen maailma olisi monelle tuntematon ilman valokuvia ja videoita. Taiteilijat ovat ottaneet tavoitteekseen luoda tarinoita pinnan alle ja tuomaan veden sille ei niin ominaisiin paikkoihin. He esittelevät tarinan ja todellisuuden, joka on nähtävissä vain kamerasäilytyksellä. Tai, kuten Majuri ja Wong, he luovat oman maailmansa veteen.

Johtopäätös

Tim Tadder käyttää vettä uuden luomiseen Water Wigs -projektissaan, vaikka Tadder ei ehkä ole pohtinut veden mytologiaa sen syvällisemmin, niin vedellä on suuri rooli elämän luomisprosessissa. Susanna Majuri käyttää vettä luomaan unenomaista tunnelmaa valokuviinsa, kuljettamaan katsojan ajatuksia toiseen maailmaan. Bill Viola keskittyy vahvasti veden puhdistavaan ominaisuuteen ja Aaron Wongin tuo valokuviissaan merenneidot nykyaikaan. Omassa teoksessani yritin luoda maailman, johon voisi astua mukaan vain ulkopuolisena katsomisen sijasta. Yhtä satumaisen maailman kuin muut kuvaajat, jotka luovat maailmoja ja tarinoita vettä käyttäen. Veden mytologia tai unimaailma ovat vahvasti läsnä jokaisessa näistä teoksista.

Veden tulkinta, merkitys sekä sen käyttö valokuvissa ja videoissa on hyvin samanlaista kuin maalauksissa, oli aikakausi mikä tahansa. Vesi on puhdistava elementti, jonka koetaan uudistavan ja kuljettavan eteenpäin. Se on myös rajapinta tämän maailman, tuonpuoleisen sekä unimaailman välillä. Veteen liittyvät samat mielikuvat ja tarinat kulttuurista riippumatta. Vesi on myös visuaalisesti kaunis sekä moniulotteinen, joten perinteisessä ajattelussa, jossa taiteen on tarkoitus olla kaunista, on veden käyttö taiteessa loogista. Vettä voi siis käyttää tehosteena mainoskuviissa, tunnelman luoja, siltana unimaailmaan sekä konkreettisenä ja lähes väkivaltaisena puhdistavana elementtinä. Näiden lisäksi vedellä luodaan uusia maailmoja kuvaamaan jotain ennennäkemätöntä.

Veden ja valokuvan avulla kerrotaan tarinoita, joita on vaikea kertoa sanoin.

Lähteet

Ashley, Tim, Tristan und Isolde, The Guardian, 19.4.2005
<http://www.theguardian.com/music/2005/apr/19/classicalmusicandopera>

Althaus, Birgit, Unien tulkinta, Unisymbolit ja niiden merkitys, 2010. Bokirja. Köln

Bachelard, Gaston, Water and Dreams: An Essay On the Imagination of Matter, 1983. The Bachelard Translations. The Pegasus Foundation. The Dallas Institute of Humanities and Culture. Dallas.

Emoto, Masaru, Veteen kätkeytyt vestit, 2001. Oy Michael Kirjat. Espoo

Emoto, Masaru, Veden salainen elämä, 2003. Oy Michael Kirjat. Espoo

Fahr-Becker, Gabriele, Japanese prints, 2006. Taschen. Köln

Grebe, Stefanie, Millaista tietoa saa ja mitä voi oppia valokuvia katselemalla, Lundström (toim.) Valokuvallisia todellisuuksia, 2012. Like. Helsinki

Heikkilä, Timo, Kalevalan metafysiikka ja fysiikka, 1999. Like. Helsinki

Honour H., Fleming J., Maailman taiteen historia, 1992. Otava. Helsinki

Klinge, Matti, Meren maisemaa, Taide ja Meri, sivut 13-18, 2000. John Nurmisen säätiö. Helsinki

Kaitasuo, Krista, Vesi on tunteellinen elementti, Sydän-Hämeen Lehti, 14.1.2015
<http://shl.fi/2015/01/14/vesi-on-tunteellinen-elementti/>

Laotse, Tao te ching, 1986. Tammi. Helsinki

Lintonen, Kati, Veden luonto I. K. Inhan valokuvassa, Filosofiklubi, 7.2.2015
<http://filosofiklubi.blogspot.fi/2015/02/kati-lintonen-veden-luonto-i-k-inhan.html>

Lintunen, Martti, Baabelin kuvat, 2007. Like. Helsinki

Newton, David E., Encyclopedia of Water, 2003. Greenwood press. Yhdysvallat

Rastenberger, Anna-Kaisa, Susanna Majurin haastattelu: Vedentutkijan tytär, 2010
<http://www.valokuvataiteenmuseumo.fi/fi/component/content/article/10148>

Ryrie, Charlie., Veden parantava voima, 1998. WSOY. Porvoo

Räsänen, Riitta, Kansannaiset kuvissa, Kuva, teksti ja kulttuurinen näkeminen, 1995. Suomalaisen kirjallisuuden seura. Helsinki

Saraste, Leena, Valokuva: muisto, viesti, taide, 2010. Musta taide. Helsinki

Schiller, Jakob, Making water wigs with lasers, microphones and high-speed strobes, Wired, 27.8.2012
<http://www.wired.com/2012/08/bald-men-get-new-hair-in-the-form-of-water-balloon-explosions/>

Tuomisto, Anja, Uusikylä, Heli, Kuva, teksti ja kulttuurinen näkeminen, 1995. Suomalaisen kirjallisuuden seura. Helsinki

Valkonen, Markku, Kultakausi, 2007. WSOY. Porvoo

Viola, Bill, The concept behind fire woman and Tristan's ascension, In Frame Tv, 12.2.2014
<http://www.inframe.tv/people/bill-viola.html?v=102>

Witcombe, Chris, Mermaids and Sirens, Water in Art, 1999
<http://witcombe.sbc.edu/water/artmermaids.html>

Wong, Aaron, Water colors, 2011. Tusitala books. Singapore

Wong, Aaron, Underwater Fashion Photography, Dive Photo Guide, 2014
<http://www.divephotoguide.com/underwater-photography-techniques/article/fashion-h-two-o--watercolors-project-aaron-wong/>

Aineisto

Susanna Majuri, Helsinki School
<http://helsinkischool.fi/artists/susanna-majuri/statement/33>

Tadder, Tim, kotisivut:
<http://www.timtadder.com/Portrait/7/>

Viola, Bill, kotisivut:
<http://www.billviola.com>

Wong, Aaron, kotisivut:
<http://www.aaronsphotocraft.com/index.php?bio>

Youtube, Bill Viola: The Crossing, 1996
<https://www.youtube.com/watch?v=ELa76D0hTnE>

Youtube, Bill Viola: Tristan's Ascension, 2005
https://www.youtube.com/watch?v=Gqf_cuDf9ql